

Af *Henning Philipsen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Anser ministeren det for rigtigt, at offentligt ejede kraftværker som f. eks. Nordkraft, Midtkraft og Vestkraft er medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening?“

Henning Philipsen: Baggrunden for mit spørgsmål er den utålelige og utiltalende sammenblanding af offentlige interesser og snævre arbejdsgiverinteresser og i høj grad de alvorlige følgevirkninger af denne sammenblanding, en eventuel konfliktsituation på det private arbejdsmarked kan få for elforsyningen i hele landet. Det er jo rigtigt, hvad Arbejdernes Fællesorganisation på Fyn siger i deres udtalelse af maj i år, at produktionen af el intet har tilfælles med jernindustrien, og at medlemskab af Jernindustriens Sammenslutning er forbundet med stor risiko for såvel forbrugere som samfundet.

Jeg ved meget vel, at i en eventuel konfliktsituation vil værkerne sandsynligvis blive undtaget, fordi den til enhver tid siddende regering må gribe ind for at forhindre arbejdsstandsning, men så meget mere utiltalende er det, at kraftværkernes ledelse på denne måde vil køre på frihjul, og så meget mere grund er der til, at kraftværkerne ikke var medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening.

Endelig er det jo sådan, at værkerne betaler et kontingent til Arbejdsgiverforeningen. Eksempelvis betalte Nordkraft i 1969 et beløb på 35.000-40.000 kr. årlig, og det er ikke ubekendt, at Dansk Arbejdsgiverforening yder visse tilskud til politiske partier. Virkningen her er, at der, uden at forbrugerne spørges, via Arbejdsgiverforeningen ydes tilskud til disse politiske partier. Det er for mig at se utåleligt og utiltalende, og jeg imødeser med interesse ministerens svar. Det er en tilstand, som efter min opfattelse ganske enkelt ikke kan fortsætte.

Ministeren for offentlige arbejder (*Kampmann*): Efter stærkstrømsloven skal ministeriet for offentlige arbejder give sikkerhedsmæssige bestemmelser om udførelse og drift af stærkstrømsanlæg, hvilket er sket i stærkstrømsreglementet, der administreres

af elektricitetsrådet. Elektricitetsrådet har desuden efter loven den opgave at søge gennemført et samarbejde mellem værkerne om en såvel økonomisk som teknisk hensigtsmæssig tilrettelæggelse af deres udbygning af produktionsmidler, ledningsanlæg m. m., når det drejer sig om anlæg eller udvidelse af anlæg med henblik på samarbejde mellem forskellige værker. Der gælder i princippet etableringsfrihed inden for elforsyningen og frihed til valg af organisationsform.

Et enkelt stort kraftværk er organiseret som et aktieselskab, men i øvrigt er de store kraftværker organiseret som interessentskaber, hvori kommuner og oplandsforeninger, der igen har kommuner og forbrugere som medlemmer, indgår som interessenter. Staten har ikke andel i værkernes kapital.

Staten har således i det hele ikke andet grundlag for at give værkerne forskrifter eller udøve kontrol eller tilsynsvirksomhed med disse end det, stærkstrømsloven som ovenfor nævnt giver henholdsvis ministeriet for offentlige arbejder og elektricitetsrådet.

Om værkerne ønsker at være medlem af Arbejdsgiverforeningen, må derfor efter min opfattelse være et spørgsmål, som ministeriet ikke umiddelbart har nogen mulighed for at øve indflydelse på. Det kan oplyses, at et tilsvarende spørgsmål har været stillet i folketinget både i 1961 og i 1962 af hr. Aksel Larsen med hensyn til de koncessionerede telefonselskaber. Her var forholdet imidlertid anderledes, idet staten som indehaver af aktiemajoriteten i KTAS og i JTAS kunne bestemme og som indehaver af en vis del af anlægskapitalen i Fyns kommunale Telefonselskab havde adkomst til en vis indflydelse.

På foranledning af spørgsmålet i 1961 rettede nærværende ministerium henvendelse til selskaberne om at tage spørgsmålet om medlemskab op til overvejelse, og som et resultat heraf kunne ministeren til spørgsmålet i 1962 oplyse, at selskabernes bestyrelser havde besluttet at udmelde selskaberne af Arbejdsgiverforeningen.

Jeg har i øvrigt fuld forståelse for, at hr. Henning Philipsen rejser spørgsmålet om rimeligheden af de pågældende kraftværkers medlemskab, således som også både DASFs hovedbestyrelse og en række klubber under DASF har gjort det.